

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Dioscori præsumptio repressa in Concilio Chalcedonensi. Restitutio Eutychetis, & Flaviani damnatio, ingrata Leoni; qui synodum generalem in Italia celebrari postulat à Theodosio. Negat Theodosius, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

donem rescripto Marciani translatum est. Ei interesse voluit Leo. Legatos tamen misit, qui vice sua synodo presiderent. Legationi addidit Iulianus Coensis Episcopus: qui licet Romana sedis Legatus in Concilio diceretur, ei tamen non presuit. Cur ita actum.

III. Hinc colligitur falli Novatores, qui sus praesidendi synodo collatum Leoni putant à Marciano. Probatum ex Leone.

IV. Quinta synodo nullus interfuit Legatus, quod Vigilantius Papa adesset Constantinopoli. In sexta synodo tria legationum genera adfuerunt. Haec agitur de Legatis ad Agathone destinandis ad comprimendam heresim Monobclitarum. Antiquus legationum ordo immutatus à Constantino Pogonata. Inquiruntur in originem hujus mutationis.

V. Agatho Constantini Imp. petitioni obsequutus est, missis diversis legationibus. Probatum ex epistola Constantini ad Georgium Constantinopolitanum. Distinctio illa observata est in subscriptionibus. Legati Concilii Occidentalis multum aberant à primo loco.

VI. Falsum igitur quod quidam existimant, in superioribus Conciliis Episcopos vices gessisse Concilii Occidentalis, Presbyteros vero Episcopi urbis. Probatum ex literis legationum, & ex subscriptionibus.

VII. Septima synodus adversus Iconoclastas celebrata, praesides habuit Legatos Hadriani I. qui primum in ea locum obtinuerunt; Therasius vero CP. secundum.

VIII. Octava synodo, quae adversus Photium celebrata est, praesuerunt cum summa auctoritate Legati sedis apostolicae.

I. **C**ONTUMELIA apostolicae sedi illata in Ephesino latrocinio, deleta fuit in Concilio Chalcedonenis Oecumenico quarto; unde peti debent sincera testimonia ad confirmandam Romani Pontificis auctoritatem, quam Dioscorus imminuere tentaverat. Sed ante omnia breviter rei gesta ferries pandenda est, ut ex facti narratione jus Romanae sedis melius constitui possit. Eutychis restitutio, & Flaviani damnatio per vim decreta à Dioscuro, excidium verae fidei prohibis pandenda est, ut ex facti narratione jus Romanae sedis melius constitui possit. Eutychis restitutio, & Flaviani damnatio per vim decreta à Dioscuro, excidium verae fidei prohibis pandenda est, ut ex facti narratione jus Romanae sedis melius constitui possit. Eutychis restitutio, & Flaviani damnatio per vim decreta à Dioscuro, excidium verae fidei prohibis pandenda est, ut ex facti narratione jus Romanae sedis melius constitui possit.

lo sedem apostolicam appellaverat. Sed Theodosius noluit iudicium repeti, quod de personis latum erat. Id unum autem discretè professus est Summo Pontifici, se curaturum ne fides Concilij Nicani injuriam pateretur, Flavianum fato functum, eiusque successisse Anatolium in sede Constantinopolitana; cuius ordinationem à Dioscuro Ephesi factam, à Pontifice suscipi contendebat. Responderet Leo sibi gratam fuisse Concilij Nicani commendationem, de ordinatione vero Anatolij nihil in alterutram partem temerè sibi rescribendum, donec constet an sinceram fidem Anatolius teneat. se nihil arduum ab eo vel dubium exigere, sed ut relegat quae à sanctis patribus Incarnationis dominicae fides fuerit custodita. Cyrilli epistolam, & quae inserta sunt gestis Ephesinae synodi I. catholicorum Sacerdotum testimonia perspiciat. Non aspernetur etiam, inquit, meam epistolam recensere, quam pietati patrum per omnia concordare reperiet. Cumque à se hoc quod eidem profuturum sit expeti desiderarique cognoverit, catholicorum sententiis toto corde consentiat; ita ut sinceram communionis fidei professionem absolutissima subscriptione coram omni clero & universa plebe declaret, apostolicae sedis & universis Domini sacerdotibus atque Ecclesiis publicandam. Ut autem velocior & plenior effectus his curis praestaretur, Legatos quatuor ad Theodosium misit, Abundium & Asterium Episcopos, Basilium & Senatorem Presbyteros, per quos quae verae fidei forma esset Princeps agnosceret; ut si in eandem confessionem Constantinopolitanus antistes consentiret, pax ecclesiastica consequeretur; sin aliqui à puritate fidei & patrum auctoritate dissentirent, Concilium universale intra Italiam celebraretur, ut in unum convenientibus omnibus his qui ignorantia aut timore prolapsi essent, correctionis remediis consuleretur. Ante adventum Legatorum obiit Theodosius; cui successit Marcianus, ducta in uxorem Pulcheria Augusta, Theodosij sorore. Legati quos Leo miserat honorificè à Marciano *καὶ ὡς ἐρχομένου λογισμῶ ἡδὲ* suscepti sunt. quae de re certiore fecit Summum Pontificem, missis uno Presbytero & duobus Diaconis. Legati, quos pro fidei libertate Leo direxerat, quemadmodum ipse loquitur in epistola ad Martinum Presbyterum, plurimum laborarunt in fortitudine fidelium roboranda, & in restituendis lapsis, ut infra dicitur.

II. Ceterum suscepto imperio, prima fuit Marciani cura ut per celebrandam in Oriente synodum Leone auctore pacem Ecclesiae restauraret. Quod suum desiderium Pontifici per literas Marcianus & Pulcheria signifi-

Leo ep. 14. ad Theodof. ep. 35. ad Pulcher.

Vide infra cap. 3. §. 3.

Leo ep. 41. 480

Ep. 38.

Ep. Valentin. 7. Concil. Chal. ad. 2. 14.

